

[Stinus.]

Ifølge aftalen vil der blive tale om en gradvis gennemførelse af arbejdskraftens fri bevægelighed fra 1976 til 1986. Ikke mindst på baggrund af den øjeblikkelige beskæftigelsessituation i Danmark og også i andre EF-lande vil det være rimeligt at have opmærksomheden rettet mod konsekvenserne af gennemførelsen af denne del af associeringsaftalen. Det bliver jo næppe noget stort antal danske, som rejser til Tyrkiet, men der kan måske ventes en bevægelse den anden vej. Jeg vil også meget gerne høre ministerens kommentarer hertil.

Kan udenrigsøkonomiministeren endvidere sige noget mere om, hvordan det går med bestemmelsen vedrørende social tryghed for tyrkiske arbejdstagere og disses familier inden for EF-lande, bestemmelser, som skulle have været vedtaget inden udgangen af 1973, og som nu ventes vedtaget i år? Er man så langt fremme med arbejdet, at de vil blive vedtaget?

Ifølge tillægsaftalen vedrørende finansprotokollen fastsættes Danmarks bidrag til 37,5 mill. kr. til udviklingslån til Tyrkiet via Den europæiske Investeringsbank. I ministerens skriftlige fremsættelse af forslaget hedder det, at dette beløb allerede er medregnet i planlægningen af Danmarks udgifter til udviklingsbistand. På baggrund af målet med associeringsordningen med Tyrkiet, fuldt medlemskab — derved adskiller denne associeringsordning mellem EF og et land sig jo fra de fleste andre — vil det radikale venstre sætte et meget stort spørgsmålstegn ved, om de 37,5 mill. kr. bør medregnes i Danmarks udgifter til udviklingsbistand i øvrigt. Efter vor opfattelse bør de 37,5 mill. kr. findes uden for de for udviklingsbistanden afstukne rammer. I øvrigt må vi i det hele taget nok til at se på, i hvilken udstrækning den gennem EF kanaliserede u-landsbistand skal tælle med, når vi gør vor u-landsbistand op, men det er et spørgsmål, vi har til hensigt at tage op i en anden sammenhæng.

Med hensyn til det foreliggende forslag skal jeg til slut gentage, hvad jeg sagde til indledning: det radikale venstre betragter ratifikationen af disse protokoller samt tillægsaftalen som en naturlig konsekvens af vort EF-medlemskab og kan derfor give tilslutning.

Jørgen Junior (FP):

Jeg skal på fremskridtspartiets vegne ikke sige mange ord om denne ratifikation. Vi vil i udvalget se positivt på behandlingen af forslaget, da fremskridtspartiet jo er et EF-tilhængerparti.

Lowzow (KF):

Det konservative folkeparti betragter også denne ratifikation og den medfølgende protokol som noget, vi har indgået en fast aftale om ved vor indtræden i De europæiske Fællesskaber. Det mest interessante ved behandlingen af denne sag er næsten, at det var en af de sager, der kom op i den aller-sidste tid, mens man havde opløbet om vor afstemning vedrørende De europæiske Fællesskaber, det var en af de ting, der blev benyttet som noget meget uforståeligt, meget hemmeligt og noget meget chokerende for den danske offentlighed i fremtiden, og nu står vi i dag med en nøgtern og fornuftig behandling af en sag, som i hvert tilfælde set fra konservativ side kun kan være noget positivt inden for De europæiske Fællesskaber. Denne udvidelse af kontakt med andre nationer, denne udvidelse af en fornuftig handelsforbindelse og ophjælpen af nationer, der er længere tilbage i udviklingen i visse henseender, end de europæiske nationer er, med det formål at ende i et fællesskab, hvor man på lige vilkår kan samarbejde og kan udveksle personer, interesser og viden på tværs af grænserne, er helt på linje med vores politik, og vi kan tilslutte os dette.

Maigaard (SF):

Den aftale, som vi skal behandle, indeholder flere led, som hver for sig må underkastes en bedømmelse; en endelig stillingtagen afhænger af en samlet afvejning af de enkelte led.

Det led, der skaber en friere handel mellem landene, kan vi tiltræde i socialistisk folkeparti, idet vi dog godt vil have en nærmere uddybning af indhold og konsekvenser af liberaliseringsbestemmelserne på landbrugsområdet. Det kan vel ske i udvalget.

Det led, der vedrører bistanden til Tyrkiet, vil vi godt drøfte. Hovedsigtet må naturligvis være at give et bidrag til, at der skabes arbejdspladser i Tyrkiet, men det er jo et led i megen bistand — og ikke mindst